

2 | 2019

ROK ZAŁOŻENIA 1947

ATEST

OCHRONA PRACY

ISSN 1230-4700
e-ISSN 1689-0051
NAKLAD DO 6000 EGZ.
CENA 26,00 ZŁ (W TYM 5% VAT)
WYDAWNICTWO SIGMA-NOT

70 lat
WYDAWNICTWO SIGMA-NOT

Ostatni dzwonek dla producentów i importerów środków ochrony indywidualnej

8 stycznia 2019 r. Zespół ds. Bezpieczeństwa Przemysłowego i Zawodów Regulowanych Departamentu Obrotu Towarami Wrażliwymi i Bezpieczeństwa Technicznego Ministerstwa Przedsiębiorczości i Technologii zorganizował kolejne spotkanie dotyczące stosowania przepisów z zakresu środków ochrony indywidualnej. Omówiono na nim ważne kwestie dotyczące unijnego rozporządzenia w sprawie soi i zmian, które wchodzą w życie w kwietniu br.

Spotkania organizowane przez wspomniany zespół to ważna inicjatywa w okresie tak dynamicznych zmian prawnych – wejście w życie rozporządzenia (UE) dotyczącego środków ochrony indywidualnej 2016/425 jest zmianą „rewolucyjną”. Nie we wszystkich krajach UE organizowane są przez agendy państwowe spotkania tego typu. Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii (MPiT) stworzyło cenną platformę wymiany informacji i doświadczeń w zakresie soi między operatorami działającymi na rynku w Polsce w różnych obszarach: od organów nadzoru rynku poprzez jednostki notyfikowane po producentów i importerów.

Krzysztof Zawisłak (MPiT) oraz Paulina Kropidłowska (CIOP-PIB) przedstawił m.in. sprawozdanie z posiedzenia Grupy Roboczej Ekspertów, które odbyło się 19 listopada 2018 r. w Brukseli. Mimo że rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/425 z 9 marca 2016 r. w sprawie środków ochrony indywidualnej oraz uchylenia dyrektywy Rady 89/686/EWG, w części dotyczącej producentów i importerów wdrożone zostało w kwietniu 2018 r. i już w kwietniu br. kończy się przewidywany okres przejściowy dla producentów i importerów na dostosowanie produktów wprowadzanych do obrotu, wciąż pojawia się wiele elementarnych pytań dotyczących stosowania niniejszego aktu prawnego. Nie pozostawia wątpliwości fakt, że od 21 kwietnia 2019 r. **żaden z importerów lub producentów nie będzie mógł wprowadzać do obrotu produktów spełniających wymagania dyrektywy 89/686/EEC, a tylko i wyłącznie produkty dosto-**

sowane do wymagań rozporządzenia 2016/425, natomiast niektóre produkty jak np. ochronniki słuchu wprowadzane do obrotu po 20 kwietnia 2019 r. będą musiały być w III kategorii. Mimo opinii Komisji Europejskiej – dotyczącej art. 47 rozporządzenia, tj. możliwości stosowania przez producentów w bardzo określonych przypadkach certyfikatów badania typu WE (wydanych na podstawie wymagań starej dyrektywy 89/686/EWG – patrz artykuł „Rozporządzenie w sprawie soi – okresy przejściowe”, ATEST 2/2018) – wydaje się, że podmioty, które przespęły 12 miesięcy okresu przejściowego i nie dokonały aktualizacji badań produktów i w konsekwencji nie uzyskały certyfikatów badania typu UE (na podstawie wymagań rozporządzenia 2016/425) mogą napotkać wiele kłopotów. Zwłaszcza z uwagi na szereg zmian w normach zharmonizowanych, które zaszły w okresie kilku ostatnich

Ryszard Szefer

prokurent, dyrektor ds. importu, pełnomocnik ds. certyfikacji soi w ROBOD SA, współpracuje w zakresie rozwoju produktów z RUBIX Engineering, rzeczoznawca ds. soi, wykładowca, absolwent Politechniki Gdańskiej oraz studiów MBA, laureat ZŁOTYCH SZELEK

miesiący, co w niektórych przypadkach ogranicza możliwość stosowania („starych”) certyfikatów badania typu WE do produktów wprowadzanych do obrotu po 20 kwietnia 2019 r.

Wciąż wiele wątpliwości budzi **definicja wprowadzenia do obrotu**, która będzie kluczowa dla wielu podmiotów po zakończeniu okresu przejściowego, tj. po 20 kwietnia 2019 r. Przedstawiciele ministerstwa w trakcie spotkania zadeklarowali wsparcie i przygotowanie informacji, która ma rozwiązać wiele wątpliwości i odpowiedzieć na pytania producentów soi.

Niestety, wiele do życzenia pozostawia jakość niektórych europejskich aktów

Fot. Pixabay

prawnych – do omawianego rozporządzenia UE wydano już kilka dodatkowych dokumentów o charakterze poradników i opinii, gdyż same przepisy nie są jasne dla poszczególnych operatorów rynkowych. Z informacji przedstawionych w trakcie spotkania wynika, że niedawno opublikowany poradnik w najbliższym czasie zostanie również zmieniony, ponieważ znaleziono w nim szereg błędów.

K. Zawiślak przypomniał obowiązki poszczególnych operatorów. W tym zakresie rozporządzenie 2016/425 jest w pełni spójne z Nowym Pakietem Towarowym (tzw. NLF) i **dla niektórych, w szczególności importerów, zmiany mogą okazać się rewolucyjne**. Wiele podmiotów musi jednoznacznie i świadomie określić swój status. Jest to pozytywna zmiana, gdyż w praktyce wyeliminuje szereg patologii, np. sytuacji, kiedy część importerów nie realizowała oceny typu dla produktów II i III kategorii, znakując wyroby własną marką i wystawiając deklaracje zgodności bezprawnie jako producent, posługując się jedynie certyfikatami prezentującymi modele producenta np. z Dalekiego Wschodu, co jest niedopuszczalne. Jeżeli importer oznakuje produkt własną marką, staje się producentem i ma obowiązek zrealizować ocenę typu wymaganą dla danej kategorii. Jeśli natomiast chce posłużyć się certyfikatem badania typu producenta, to zobligowany jest dokonać pełnej weryfikacji dokumentacji, certyfikatu itd. oraz m.in. podać na wyrobie adres swój oraz producenta np. z Dalekiego Wschodu. Tak jasne określenie obowiązków operatorów zwiększy przejrzystość na rynku, z czasem wpłynie na jakość oferowanych na rynku produktów oraz z pewnością wesprze działania nadzoru rynku.

Informacje na temat nowych zasad oceny norm zharmonizowanych w świetle rozporządzenia nr 1025/2012, NLF oraz orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej przedstawił dr Adam Pościk (CIOP), konsultant KE ds. norm zharmonizowanych. **Została udoskonalona procedura wprowadzania norm zharmonizowanych**, które przed ostatecznym przyjęciem są już obecnie weryfikowane przez niezależnych konsultantów Komisji Europejskiej. Jest to cenna zmiana, która pomoże w zminimalizowaniu ryzyka przyjmowania przez komitety techniczne norm zharmonizowanych, które zawierają niedociągnięcia merytoryczne, co już niejednokrotnie się

Od 21 kwietnia 2019 r. żaden z importerów lub producentów nie będzie mógł wprowadzać do obrotu produktów spełniających wymagania dyrektywy 89/686/EWG, a tylko i wyłącznie produkty dostosowane do wymagań rozporządzenia 2016/425, natomiast niektóre produkty jak np. ochronniki słuchu wprowadzane do obrotu po 20 kwietnia 2019 r. będą musiały być w III kategorii. Wiele podmiotów musi jednoznacznie i świadomie określić swój status. Jest to pozytywna zmiana, gdyż w praktyce wyeliminuje szereg patologii, np. sytuacji, kiedy część importerów nie realizowała oceny typu dla produktów II i III kategorii, znakując wyroby własną marką i wystawiając deklaracje zgodności bezprawnie jako producent, posługując się jedynie certyfikatami prezentującymi modele producenta np. z Dalekiego Wschodu, co jest niedopuszczalne.

zdarzało. Obecnie można już dostrzec w praktyce działania konsultantów, np. na etapie ostatecznego głosowania nad projektem normy ISO/FDIS 21420, która ma zastąpić normę zharmonizowaną zawierającą wymagania podstawowe dla wszystkich rękawic ochronnych, tj. EN 420, wskazali niedociągnięcia i zalecają korekty.

Trzeba też dodać, że mimo upływu okresu przejściowego na dostosowanie się do nowych przepisów, system normalizacyjny niestety nie zdążył w pełni z wdrożeniem wszystkich niezbędnych norm zharmonizowanych z rozporządzeniem 2016/425, co oczywiście utrudnia, lecz w praktyce nie blokuje procesu dostosowywania do nowych wymagań.

Agnieszka Radomska (MPiT) przedstawiła informacje o jednostkach notyfikowanych w ramach rozporządzenia

2016/425, które mają uprawnienia do realizacji badania typu UE według modułu B oraz nadzoru według modułów C2 i D. Warto dodać, że **w Polsce mamy 6 jednostek notyfikowanych na podstawie rozporządzenia 2016/425**, a w całej Europie jest ich tylko 103, zatem jeżeli producenci nie rozpoczęli odpowiednio wcześniej przygotowań, nie będzie łatwo w tak krótkim okresie dostosować się do nowych wymagań. Czas na dostosowanie był bardzo krótki, gdyż wynosił tylko 12 miesięcy, a liczba jednostek notyfikowanych zarówno w Polsce, jak i w Europie jest niewystarczająca w stosunku do liczby producentów i oferowanych przez nich produktów. Przy tym niewiele jednostek zdecydowało się na rozpoczęcie oceny typu UE według nowych wymagań przed kwietniem 2018 r. Warto podkreślić, że po upływie okresu przejściowego (tzn. po 20 kwietnia 2019 r.) planowane jest usunięcie z bazy NANDO (bazy jednostek notyfikowanych) tych jednostek, które miały notyfikację w ramach dyrektywy 89/686/EWG. Z pewnością utrudni to działania tym producentom i importerom, którzy zdecydowali się wciąż stosować (na podstawie wspomnianej wyżej interpretacji art. 47 rozporządzenia) certyfikaty badania typu WE wydane na podstawie uchylonej dyrektywy.

Zagadnienia omawiane na ostatnim posiedzeniu Komitetu Horyzontalnego Jednostek Notyfikowanych (HCNB) zostały omówione przez prof. Katarzynę Majchrzycką (CIOP). Natomiast Agnieszka Stefko (CIOP) przedstawiła doświadczenia ze współpracy krajowych jednostek notyfikowanych w zakresie dyrektywy 89/686/EWG – w ramach **Porozumienia Polskich Jednostek Notyfikowanych**. Porozumienie jest wartościową inicjatywą umożliwiającą ujednolicenie podejścia krajowych jednostek notyfikowanych do zagadnienia certyfikacji soi.

Biorąc pod uwagę wymagania nowych przepisów i informacje przekazane na spotkaniu w MPiT z pewnością już niedługo – po 20 kwietnia br. – będzie można przekonać się, które podmioty skutecznie wykorzystały krótki okres przejściowy w celu dostosowania się do wymagań rozporządzenia 2016/425.

W czasie burzliwych zmian i wciąż wielu otwartych pytań dotyczących soi ważne są takie spotkania jak to styczniowe, gdzie można wymienić się doświadczeniami i informacjami. ■